

2-dik szám.

Január 11-én. 1873.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 7 ft, 6 óra 3 ft 50 kr, és 3 óra 1 ft 75 kr
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere, Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasabos nonperaille sor 10. kr.
Hirdetések felvételeinek: **NASCHITZ JAKAB**, hirdetményi irodájában, P e s t; Józser-tér 12-ik szám a. a hirdetéseket illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába czimezendők. **Bécsben, saját főgynökségünkben** Kärntnerstrasse 8. sz. I. em. (**Naschitz Jakob** fők-izletében.)

XXV. kötet.

BERNÁT GAZSI A MENNYORSZÁGBAN.

— Legenda —

Kakas Mártonról.

SZILVESZTER utáni valamelyik napon
 Zörgetnek erősen a mennyország kapun.

Bunda alatt alszik nagy mélyen szent Pető,
 S horkol hatalmasan, csak úgy reng a tető. —
 »Ki háborgat megint? Mikor úgy alhatnám!
 Hát azért van Pesten kholerabizottmány?
 Azt hiszem, nem is lesz már dolga halálnak:
 Lesz gondja felöle jó doktor Halásznak.
 Hát megint egy lélek! Héj ez is eltévedt,
 Hogy a meghaláson kezdi meg az évet.
 Furcsa forsponton jött; két szárnyas pegasus!
 Soványak! Látszik, hogy legelőjük gazos.
 Ki vagy? Mi vagy? Mi kell? Mit hoznál? Ki hozott?
 Van-e útleveled? Rendén láttamozott?
 S kapunyitási pénz? A mi legfőbb dolog . . .
 A kulcs a závarban nagy-llassan nyikorog. —

Megáll a szekérrel erre az igás pár
 S leszáll a ferhécezen át jó Bernát Gáspár.
 . . Komoly, a milyen volt teljes életében;
 Szent Petőt köszönti illendően, szépen:
 »Pálinkás jó reggel, kedves urambátyám!
 Odadnám, ha volna, de nincs vizitkártyám;
 Hát majd bemutatom magamat így szóval.« —
 Azt mondta rá Péter: »jól van öcsém, jól van.«

»Rá érünk. Mond Gazsi; hisz az öröklétből
Három fertály egyre csak most mult éjfélből. —

— Hát nem küldött engem semmiféle doktor:
Nem komázok velük, félek én azoktól; —
Végeztem a dolgom odalenn a földön;
No, mondok, a telet már az égben töltöm. —
Látom, ide fenn is rosszszul mehet minden:
Itt sincs rendes budget, minden évben indem n.
Miniszter sem esik odalenn, a menyinyi
Csillagot láttunk az égről futva menni.
Egy kancaza meteort sörényen, megkapék
S csak úgy a szórere sebtében felkapék.
Gyih a menyinyországba! Majd teszek én rendet;
A financiákat hozom én ott rendbe.
De fele úton kidült a tüzes gebe,
Jó, hogy a szellemi omnibusz felveve.
Jaj de rosz két pára! poézis és próza;
Nem csoda: szegények úgy el vannak nyúzva.
A téjuton pedig olyan sár habar van,
Mintha a vármegye tartaná jó karban.
Csakhogy az a latyak, mely a lovat kinzza,
A téjuton csupa érett turo s brinza.
Három percz az égig e két rosz paripán;
Holott fél pillantás áll itt a tariffán.
Jaj de hátra vannak még itt az egekben!
Hogy elmaradtak a közlekedésekben!
No de itt vagyok már, majd lesz itt más dolog,
Ha én mindenüvé vasutat traceolok:
A fiastyuktól le a kaszás csillagig,
Innen a gönczölig, hol a medve lakik:
A zodiacuson végig egy körutat,
S a paradicsomon át egy sugárutat.
Lánczhiddal átkötöm a Styx két oldalát,
Vizvezetté teszem a Lethe italát,
Kibaggereztetem a Phlegeton medrét,
Tiszaszabályozom a Vizöntő vedrét.
Mahomed édenét én expropriálom,
A szentek számára újra parcellálom,
S a sok faczerrá lett szép hűri számára
Egy kiházásító egylet lesz fundálva,
Éneklő angyalok értékét felverem.
Lesz számukra egy nagy akczientheáterem.
Részvényesek ezen tudom nem veszhetnek.
Zsidó van itt elég, s azok jól fizetnek.
Képzelem, a kvártély szük a menyinyországba:
Ábrahám apánkkal állok társaságba,
Egy új Baúbankot alapítunk együtt:
És a menyinyországot újra fölemeljük. —

A csillagok is már sötétek, mint látom:
Gázvilágítással az eget ellátom. —
Panasz van a földön, hogy az imádságra
Nagyon későn jön, ha jön, az indorsata;
Villanytelegraf az égbe lészen művem,
S azon imádkoznak ezután majd hiven.
Életbiztosító bankot is fundálunk,
S az nagyon jó gscheft lesz itt, hol nincs halálunk.
A pokolba meg egy tűzkár-aziendát;
Az ott népszerű lesz s ad szép dividendát. —
Az idvezülteknek pezsgő gyárt teremtek;
Abból ingyen isznak mindenféle szentek. —
És hogy tökéletes legyen boldogságunk,
A dinomdánomhoz czigányt importálunk.
S hogy az áldott jó nap itt se teljen restül,
Felhőket segíték fűjni, dohánnyüstbül.
A poklot megveszem: a ki miért bent ül,
Minden adósságát kifizetem szentül. —
Legyen Generalquitt! A vén Lucifernek
Adok nyugdíjt: — menjen Gráczba hausherrnek. —
S nehogy e szép világ valaha elveszszzen;
Galvanoplasticéin duplo megszerzem. —
Fizetek per cassa; mert ez tölem telik!
Van olyan erszényem, a mely mindig teli;
Mert az én ős apám volt az a Pharao,
Kiről megirta a hjeroglif-faragó,
Hogy Mózsés elszökvén tőle Egyiptomból
Egy siklus pénzt elvitt tőle szép suttymból,
Ezt megkérem mostan. Ez a kamatjával
Trilliom forint lesz, három huszasával.
Ebből adok kendnek egy milliós bankót.
Kisebbel nem fizet igaz úr, csak bankrót.
Huzzon le ebből egy Kerkapoly-érmet:
A többit tartsa meg majd Péterfillérnek....«
... Nem tudott há lenni Péter bámultában:
Még a pipa is kialúdt a szájában. —
»Szte BernátGazsi vagy! Angyal bujjék beléd!
Gyere be hát frissen, — aztán igyál elébb!«

Tanügy.

Az ország valamelyk zugában 50 gyerek van a zsidótanító kezei közt. Iskolájuk: egy disznóól. Mint-hogy azonban a disznó nem kóser: nehogy vallási türelmetlenséggel vádolhassák a tanfelügyelőt a disznóhoz dörgölözni kénytelen kis muzsafiak, intézkedett a tapintatos tanferfiu, hogy rögtön istálló jelöltessék ki nekik iskolául.

FRAKKRA MAGYAR!

— Carnaval riadó. —

Frakkra magyar! Hi a kánkán!
Attillát huznál talán tén?
Attillát é? avagy frakkot!?
Itt az idő, válaszzatok!

A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk hogy attillát nem
Viselünk!

Elég, ha hordták idáig,
— Kárhozottak ősapáink! —
Diszmagyarral el a sutba!
Klakkal, frakkal a redutba!

A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy attilát nem
Viselünk!

Szárnyas a frakk, leng a kvekker,
Abba szép a magyar ember.
Fel magyar! a debardörök,
Ugyis lehuzzák — a bőröd. —

A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy attillát nem
Viselünk!

Don Pedró.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs baratom uram!

Tehat Roma allocutus est.

Mig pedig hogy!

Eő szentsige Pius Papa palam et publice,
urbi et orbi kinyilatkoztata magát özsesereglyélt minden nemzeti förangu urak is aszonyok előtt, hogy ü se kutya am, mert az ü bőre is kutya! — Nemezs ember ü is!

No, ere megvallok, soha se gondoltam volna. Pedig igazan igaza van: ot al ypsilon neve vigiben: »Masztay Ferrety«, is praedicatuma van neki: »de Roma et a Roma«, — a mit köszönhetyi ré galantuomonak. De mit iri marmost titulus sine vitulo?

Hanem ez mig csak sillom! P. P. azt is kinyilatkoztata, hogy nemessig isteni intizminy.

Jézus Krisztust a Dávid nemzecsigbül plane megteszi fertalymagnasnak, n a z a r e t y i praedicatummal.

Mit szolsz ehez Pozner Karoly Lajos?

Most csak az van hatra, hogy tekintedezs nemes nemzetezs is vitizló papa eő szentsige egy bullaban canonisaljon traktéros Mihaleket, is czukrasz Kuglert; s azoknak lokalitasait, — hova jarnak fertalymagnasok fertalypujkat enni, — szaz esztendős telyes bucsojaro helyeknek inauguraljon, — bizonyos péterfillirnyi entrée melet.

A mi tiszta gseft vo lna, s nyujtana szent-sziknek szip osztalikot, mivel Vatikanban motto: dividenda et impera!

alazatos szolgaja

T. Z.

„Az Üstökös“ eredeti okmánytára.

«Offener Sprechsaal» a Lloydokban.

Az operaházba

1873.

Köszönetit mondok azon magya c Hagnoósnak ki Uj évnapiján oly udvopias volt. A kocsimig kárjót ajóbani.

8014

KRETHEN.

Kivilagosodazs!

Hogy a Fizess Abonszky templom korus Zab-
lokok megrepaltung ugy a hogy van osszesen 2 fo-
rinti 4 garazs hogy a kurator el ne tagadhas. Sajt
a kezibe kirezvonta †††
Zareczky Tamas. meg az üvi pajtars Zokruka Jano.

Levélczm.

Tekintetes

Stomfai törshnyájnak.

Stomfán.

Schneider Fanny triója.

A falusi zeneértő uracs így kérte a kisasszonyt.
— Ugyan kisasszony, nem lenne szives produ-
kálni a Snajder Fáni trikóját? Az az én legkedve-
sebb darabom!

Szótalány.

Menyegez e? vagy menyegzik e?

Menyegződ e? vagy menyegződik-e?

(Megfejtése a Nyelvörben.)

Az „Ő“ balálára.

Ugy-e mondtam, hogy ez lesz a vége,
Hányszor mondtám egész jó akarón,
Nem hallgattál az asszonyi beszédre,
Tulnyújtóztál mindig a takarón.
S most mily kicsinynek tettetted magad:
Elférsz egy ölnyi kis ország alatt,
Pedig nyujtozhatnál kényelmesen,
Takaród most már véges végtelen.

*

Arany, ezüst halommal velt körülted,
Tömérdek ékszer, milliónyi gyöngyszem,
S hogy ime csendes ember lón belüled,
Nincs sirodra sehol sehol egy köny sem.
Könyüt sirod fűvére hogy is ejtsek?
Te voltál rajt', hogy sirni elfelejtsek,
Mástól, sirodon ami fénylenék,
Egy könyüt vennem kincsed nem elég.

*

Jó, hogy a sir olyan nagyon süket,
Nem hallhatod, mit mondanak reád,
Eldörgik minden, minden bűnödöt,
S hamvadat is átkozza a világ.
A sir megbocsát, békit, feled, — és
Neked még itten sincs engesztelés,
Egy világ átka lett a sirköved,
S az betőri fejjével az eget.

*

»A mily nehéz vala a földnek ő,
Ha lenne oly nehéz a föld neki,
Lelke, mint isten kezéből a kő,
Benyomná a pokol legfenekit.«
S a ki így beszél, az még jó barát,
De ha a többit, ha azt hallanád,
A Herostratok, Ephialtesek,
Te melletted minő jó emberek!

*

De még is van egy, a ki megsirat,
Ezt majd csak hogy egészen feledém,
Van egy, ki fejfádra verset, irat,
Mit tranziára lefordítok én,
Tul tengeren van egy kis képes ujság,
A miben vagyon tömérdek tanúság,
Annak te soká munkatársa voltál,
S az is maradtál, míg csak meg nem hóltál.

*

Hogy az voltál, és hogy végre meghóltál:
Két okosat tehát mégis csináltál.

Kukiiné.

A „poétás“ malacz.

Áttekintett a berenán a szomszédba Csokonai Vitéz Mihály.

Ott etette Nagy Mihály becsületes csismadiamester egyetlen süldőjét az ől végénél.

— Nos, szomszéd uram, hát hogy viseli magát a kis fizikus? — kérde Csokonai a jó étvágygyal csámcsogó hizóra ezélozva.

— Tudj isten, nem volna biz' erre panasz, ugyancsak szedi magára a zsirt; csak a feleségemnek van rá nagy panaszja, hogy nagyon poétás a szegény pára.

— Ühm! — szól Csokonai megütődve, — hogy érti szomszéd, hogy az a kis süldő »poétás«?

— Hát biz én csak úgy értem azt, édes szomszéd ur, hogy nem győzzük ki talled, s olyankor nagyon dűtős-borogató, egyre hányiveti orrával a konyhaedényeket a pitarban!

Műfordítás.

Consilio pollet, cui vim natura negavit.

Az orvosi konzilium megtart, midőn erődöt a természet megtagadta.

Gazsi bácsiról.

Szegény Gazsi bácsi azzal szokott volt dicsekedni, hogy ő a halált Wertheim-kaszszájában tartja, bepakolva egy pár mázsza ezresbankó közé. Okvetlenül Rothschildnak adott kölcsön a napokban belőle; akkor szabadulhatott el a halál, s vitte el őt is, a mindég gyalogszerrel járó, négyes fogatu szentmihály lovain.

A felülmulhatlan freskóképek megírója, az örök nevetető, de soha nem is mosolygó Demokritosz, oda van. Vége a komoly arccsal elmondott végtelen tréfálkozásnak.

Az »Üstökös« benne veterán munkatársát veszte el. Már az ötvenes években irt a »Nagy-tükörbe« jurátus csinyeket, Józsa Gyuri és Baczur Gazsi adomákat, melyeknek maga is részese volt, s melyeket sajátos stíljével ecsetelt. Az Üstökösnek mindvégig buzgón rajzolt nád pennájával nagyfejű betűket a kék papirosra. »Ütök, mint a bomlott óra,« irta a szerkesztőnek; s mikor már nem birt írni, feljött ide a műhelybe, s a kanapéről diktalta gazsiádaít.

Rendkívüli, korunk embereitől elütő egyéniség volt, az igaz; a vasutak előtti időbül visszamaradtan; valódi anachronismus. Képeit, eszméit, és alakjait is ez időbül választá; s a ki ma felejtett, de a jövőben bizonyosan méltánylatot nyerő műveit átolvasta, a régi Magyarországra éli vissza magát. Lélektanilag is csupa ellentét; ő maga szegény, a vagyont megvető: s legtöbbször a »pénc« a tengely, mely kö-

rül beszéde forog. Rothschild házzal és Bernát bankkal évődik legtöbbször, bernát-bankóval fizet, s e mellett semmit sem fogad el istennevében. Még a »Sasban« és »Kispipában« is »leteszi a garast,« pedig vendégnek is mindvégig szívesen látták. Aztán az a sokat emlegetett komoly előadása! Mindég gavallér, nem kér soha szükségben sem, jelleme férfias és tiszta, — méltó legjobb íróink tollára.

Mi itt csak egy-két vonást adunk életéből, csak néhány — utolsó — töredéket azon tarka mozaikból, melyet elszórt nagymondásai, az országszerte elhírvült gazsiádák képeznek, csak pár sziporkát szikrázó humorából.

Mily szerény ember volt, tudja mindenki a ki érintkezett vele. Szokása volt naponként ellátogatni Emresz déligyümölcs és csemege kereskedésébe, ugy 11 óra körül, s ha megkínálták, nem vett mást az inycsiklandó candirozott nyalánkságokból, mint három szem aszuszlívát. Egyszer az üzlet fiókjaira — a por ellen — üvegfedélt csináltak, az átlátszó levén, Gazsi bácsi nem vette észre; a mint oda nyul, ujjai az üveget koppantották; nem jött ki a sodrából, hanem megfenyegette mutató ujjával az üvegszekrényt; és nem volt többé senkinek az a rábeszélő tehetsége, bármí szépen kínálta a főnök ur, hogy eszegessen.

Volt neki egy jó embere, a megboldogult Drevenyák, az rá bírta őt, hogy Manó napján gratuláljon egyet gr. Andrásynak, ki szintén nagy embere volt az »öreg urnak.« (Igy soha se hitták a fiatalos Gazsi bácsi, pedig már a hetedik X nyomta válát.) Ő olyan egy furcsa ötletdús levelet irt aztán Andrásynak, hogy az rögtön kiszúrt 100 forintot. A bankót Gazsi bácsi bevarrta a zsebébe: — »jó lesz majd a temetésemre!«

A kis pipában, hova vacsorálni szokott, nézte egy mellette ülő úri ember meglehetősen súlyos aczélvégű botját, s dicsérte: »Hm,« barátom, volt nekem jurátus koromban egy, a melyet még a nagyapámtól örököltem; szép darab volt, a tetejébe a familiáris cziperünk bele vésve. Hanem egyszer két pajtásom a kocsmában összeszólalkozott és az én botommal olyat ütött a másik bordájára, hogy más fél eszten-deig leveleket pecsételt vele.«

Egyszer megtörtént, hogy exequálták: »Hát reggel amint az ágyban czivilben füstölök, kopogtatnak az ajtómon. Szabad, tessék; betolja magát 3 persona. Uram, én N. végrehajtó vagyok, a másik egy biztos és egy drabant. De csak egy székem volt, s mivel mondám, hogy czivilben voltam a paplan alatt,

hát nem is tudtam a paplan alól szabadulni; tehát az egyik urat megkináltam a leüléssel a székre, a másikat: üljön az ágyamra, a drabantnak már nem tudtam más helyet adni, hát az ágy alól kihuztam azt az edényt és rá ültettem. Tehát exequálni jöttek az urak? jó, mondom; tehát válasszanak ki egy dominiumot, a melyik tetszik, persze az ágy felett függő mappáról. Egyik dominiumom a Tisza alatt van, a másik a holdban. Hanem nem hallgattak reám a hunczutok, mindenemet összevissza pecsételtek, még volt egy pár májas kolbász az ablakom közzé akasztva, egy jó barátom küldte, még azt is a falhoz pecsételték. —

Szegény Gazsi bácsi, többé nem morfondirozik dominiumokkal. A sárban megcsuszott a lába — így irták meg nekünk — s ez esés következtében halt meg. Tehát a pesti sár ölte meg. Utolsó perczében a rá takarító tót házmesterné kezét szoritá meg, s mosolyogva hunyta le szemét. Talán ez volt az első derűtség arcján.

Utolsó Gazsi adának még mondott egyet, hanem az monumentalis, ere perennius. »Minden adósságát a bazilikának testálta.« Mint nagy művész: hiven betöltötte szerepét.

d6.

A kit a pegazus hasba rugott.

Egy nagyképes lap I. száma ilyen képtelen verset hozott.

Volt:

— Nyers vers! —

Volt nekem egy poharam,
Fehér-piros poharam.
Hajtottuk babámmal ketten,
És berugtunk mind a ketten!
— Ne busulj szivem miatta
Megtörténik, az ebatta!
Ezt mondotta nyájásan.
Pohár itt, pohár ott —
Szemünk ixet mutatott.

Volt nekem egy gombocskám,
Sárga, pakfon gombocskám,
Ha babámat megcsókolom,
Feszül rajtam a nadrágom.
Pakfon gombom leszakadt.
Ne busulj szabóm miatta —
Rózsám fogta, varrogatta,
Nem kellett egy pillanat

Gombom itt, gombom ott —
Mindennap lepattogott.

Volt nekem egy kedvesem,
Kis, közép, nagy kedvesem.
Egyszer a hogy tánczra méne,
Leesett a keblecskéje.
Hej hiába fogta fel,
Hjába szól: Macht nix, 'sz csak vatta.
Hjába 'gazgatta, tapogatta
Lapos lett azért a helye,
Helye itt, helye ott —
Nem kő nekem kistopfolt.

Csapszéki.

Az akadémiai könyvtárban.

Olvasni akaró: — Kérném Eötvöstül a »XIX. század uralkodó eszméit.«

Könyvtárnok: — Csak németül van meg.

Olv. — De Eötvös magyarul írta meg ezt!

Könyvt. — Nos osztán?

Olv. — S magyar miniszter is volt!

Könyvt. — Volt.

Olv. — S elnöke volt e magyar akadémiának is!

Könyvt. — Két év előtt.

Olv. — S ez egyetlen európai híru munka még sincs meg magyarul az akadémiában?

Könyvt. — A mint látja, nincs. —

Ebben az adomában az a roszt, hogy igaz.

A malom alatt.

Még a francia-poroszt háborukor történt, hogy a sárándi malom alatt két »esküdt ember« üzte a politikát.

— Bizony csak derék ember ez a Trokhu! — jegyzé meg az egyik falu bölcse.

— De az a Bazainé se kutya ám, azért hogy vászoncseléd! tóditá a másik.

Szinészi agály.

— Hát ön miért nem vetkőződik Dali úr? kérde az igazgató előadás után az első színészt.

— Azért, mert nem lehet!

— De miért nem lehet?

— Hiszen láthatja! Anynyi hős van ott a tükör előtt, hogy a magam arcát köztük meg nem ösmerném, még mást találnék — lemaszkirozni.

Szerelmi lyra.

A kétfajú kisasszony.

Itt a kétfajú kisasszony
 Ki oly bájjal énekel,
 S elragad mindent, ki látja,
 Négy lábbal ha tánczra kel!
 Benne minden nőtulajdon,
 És erény mind kétszeres,
 Ennek örvendhet valóban
 Mindaz, a ki nőt keres.
 Házias — nincs kétség — e nő,
 Nem kell neki nagyvilág,
 Nem keres mást, mert magában
 Ő magának társaság.
 Két szívvel szeretve, férjét
 Óh! mint boldogítaná;
 És a szép szót hogy: szeretlek,
 Két ajakkal mondaná!
 Elvenném én a kisasszonyt
 Kész is már a mátkajegy,
 Más duplával kibékülnék,
 Csak a nyelve volna egy.

Hym N.

A csalódás sonettje.

Olyan szivem, mint őszi dőn a rét, a
 Melyet beföd nagy vastagon a köd...
 Hűtlen, kezéd szivembe kést döfött;
 Ah, mért is volt legjobb feléd a séta!

Nem gondolám, mert nem vagyok proféta,
 Hogy hó szerelmem mond csütörtököt.
 Utánad jártam, melletted valék, ha
 Vásálni mentél zöldséget, tököt.

Kövér való varázsa lekötött.
 Olyan igaz, minthogy fehér a kréta:
 Magad ellensúlyoznál más ötöt.

Kérdem: szeretsz? -- intett szemöldököd.
 S midőn hozzád menék a kabinétba,
 — Egy még kövérebb férfi kilökött!

Zenedek Dalabáj

A pestvárosi tanácshoz.

Tekintetes Szénátorok!
 Legyetek üdvözölve:
 Vácsi-utcán a s-függönyök
 Hullnak alá zörögve.

Ah, egy szép hölgy a minap is
 Ugy megjíede tőle,
 Hogy ajultan egyszeribe
 A karjaimba dőle.

Spisz.

Sóhajtás.

Megy az éhes vándorlegény a gazdag vegeta-
 tiójú mezőben, s nem állhatja meg, hogy fel ne sohajt-
 son, a térdig érő fűnek:

— Istenem! de szeretnék ökör lenni!

A beczkefi.

Az új földesúr agara vadászat közben egy nyu-
 lat üzve befutott egészen a faluba.

A s—iak ilyet még soha sem látván, azt hitték,
 hogy az valami kis öz. Azért is nagy hühó és kerge-
 tödzés után megfogták s a jászolhoz kötötték. Az
 egyik jámbor azután hozzá ment s nyájaskodva vetett
 neki egy marék szénát:

— »No beczkefi, egyél!«

Ekkép maradt rajtok mostanáig e vulgó név.

Betöréssel sulyosbitott lopás.

— Törv.-széki tudósítás. —

A pesti kir. törvényszék előtt érdekes tárgyalás folyt mult hétfőn.

Vádló: egy tubakospixis.

Vádlott: Borsszemjankó. A vád alapját a pikszis azon panasza képezte, hogy őt Borsszemjankó titokban feltörte, s eltökített róla 3 képecskét, »Szivartanulmányok,« czim alatt; ettől prűszköl a közönsége.

Az elnök az /-alatt mellékelt pikszist a // alatt mellékelt vádlott Borsszemjankóval szembesítvén: a vád alaposnak bizonyult. Vádlott, elnök azon kérdésére, minő enyhítő körülményt hozhat fel? azon mentegőzéssel felelt, hogy ő ezt már számtalanszor gyakorolta büntetlenül. Így például ezen számban is egy »kis ködmönt« herdált el Gyulai Pál kritikájából, mely a Budapesti szemlébe a győri kalendárium első évi folyamából származott át.

A törvényszék tagjai magánytanácskozás után kimondák az ítéletet: vádlott B. Jankó elmarasztalatik a betöréssel sulyosbitott lopás tényálladékában; s három hónapi »Fliegenderblätter nem-olvasásra« ítéltetik.

A pikszis megtekinthető: a fenyítő törvszék soroksári utcza helyiségeiben a déli órákban.

De már szegény bazilikát . . .

De már szegény bazilikát

Felépítik valahára:

Minden néven nevezendő

Adósságót Bernát Gáspár

Rátestálta.

Hej, de azért rakják föl majd

Hamar a sok követ, téglát:

Mert bizonynyal követendik

Püspökeink egytől-egyig

A jó példát.

Vörös Barát.

Bátor beszéd.

Fut a kergetett zsidó gyerek a diákok előtt. Midőn a jókora távolság miatt biztonságban érezné magát, fuldokló lélekzettel kiált vissza rájuk:

— Szerencsétek kejkök, hogy utul nem értelek, egyemeg a phityphene tikhtekhet!

Rébusz.

D

Megfejtése a jövő számban.

A mult számban közlött rébusz: Generális.

Szerkesztői subrosa.

— Pest »Beküldő.« Kitünök, szívesen vesszük. — V. Palota. D. P. J. Reméljük, ez a hatyjudalnak csak legelső éneke. Folytatása következze. — A minek memie kell, menni fog; tévedésből késett. — Jászkiséri, Kiséri. Bekisértettük — a papirkosárba. Ujabb próba nem fog ártani. — Veridicus. Jók. Egyik képpel jön. — Pest. P. M. Talál, közöljük. — Strupidus képtalányát maga a »megfejtés« megcsinálta volt már egyszer az Üstökösben: Szász Károly. A jutalmat kitzük más rébuszra. Apróságainak egy része jön. A »tragédiák dalban« sikerültebbek voltak. Köszönjük küldeményét. — Losoncz H. J. Ez idő szerint való sok elfoglaltságunk gátolt; azonban jövő hóban megtörténik. A küldeményt köszönjük, egyet-kettőt használunk belőle. — Pászto. Közölhetlenek. — Endröd. Adjuk kurtitva. — R. szombat, F. Felében-harmadában. Szívesen vesszük. — Stuttgart, J. Jó adoma, közöljük. — A halasi papválasztás és kegyuri jog gyakorlásának kérdésében nem érezzük hivatottaknak magunkat a bírói tisztre. — Eperjes. A »spanyol viaksz« gyenge dolog. — Pest, B. J. Elmebieskájának rimes bicsaklása megérdemli a közlést. —

Nagy-Csány. Kádárfi anekdotája jön. — Debreczen, B. S. Annak a históriának kényes tárgya van. Az ujjabbak közül egyet bevettünk az Üstökösbe. — Palánkai. Már jön. — páter Krajcsik a szilveszterében. Trivialis. — Gyulafi. Nagyot neveltünk valószínűtlen balesetén a lapküldéssel, s gondunk lesz rá, hogy többé ne történhessék. — Pest, Sz. Daczára a rozsról, hasznát vettük. Köszönük szépen. — Többi kéziratról a jövő héten.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1873.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ JAKAB.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt.

és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám I. emelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK.

PRAENUMERATIONS-EINLADUNG

auf den

NEUER FREIER LLOYD

V. JAHRGANG, 1873.

Mit 1. Januar beginnt ein neues Abonnement für unser Wochenblatt, welches sich seit Beginn seiner Thätigkeit durch die unparteiische, freimüthige Besprechung aller finanziellen Fragen, insbesondere aber des Bank- und Versicherungswesens zahlreiche Freunde erworben hat. Wir werden in der bisherigen Weise fortfahren, bestrebt sein fortwährend Neues und Besseres zu bieten und den Ansprüchen des verehrten Lesepublikum zu genügen trachten.

Der Börse werden wir nach wirs vor erhöhte Aufmerksamkeit zuwenden, die Bewegungen an derselben genau verfolgen, unseren Lesern stets gerne mit unparteiischen Rath dienen und dieselben die Dinge klar sehen lassen. Wir verbinden deshalb mit dieser Pränumerationseinladung, die Bitte an unsere Leser sich in Fällen, wo sie über die Börse oder über einzelne Effekten Aufklärungen wünschen, stets an uns zu wenden, wir werden immer bereit sein ohne Entgelt zu dienen.

Wir ersuchen um rechtzeitige Erneuerung des Abonnements, damit in der Versendung keine Unterbrechung eintrete und empfehlen unseren geehrten Postabonnenten hiezu die Benützung von Postanweisungen. Die genaue Adresse kann auf die Postanweisung geschrieben oder es kann dieser auch eine Adressschleife angeklebt werden.

Unser Blatt erscheint jeden Donnerstag.

Man pränumerirt bei der Administration in Pest und allen Postämtern und Buchhandlungen.

Pränumerationenpreis:

Für Pest-Ofen und in Oesterreich-Ungarn sammt Zustellung: Ganzjährig 8 fl., halbjährig 4 fl., vierteljährig 2 fl. — Für das Ausland: Halbjährig 10 Francs, ganzjährig 20 Francs, nebst Hinzurechnung des Portos.

ADMINISTRATION:

in der Annoncen-Expedition des Jakob Naschitz Pest, Josefsplatz, Nr. 12.

KOLLARITS JÓZSEF és fiaik
legelső készfőhárnemű gyári raktárában PESTEN
vácszi utca az „YPSILANTI“-hoz legnagyobb választékban legjutányosb árakon kaphatók mindennemű
férfi, női és gyermekfőhárneműek.

Férfi ingek, rumburgi, hollandi vagy irlandi vászomból, darabja
2 frt 50, 3 frt, 3 frt 50, 4 frt, 4 frt 50, 5 frt, 5 frt 50,
6 frt, 6 frt 50, 7 frt, 8 frt, 10 frt, 12 frt.

Férfi háli ingek, 3 frt, 3 frt 50, 4 frt, 4 frt 50, 5 frt, himzet-
tek 6 frt, 7 frt, 8 frt, 10 frt, 12 frt. 14 egész 20 frt.

Férfi madapolan ingek 1.50, 1.75, 2, 2.50 3, 3.50, 4 frt.
Férfi szines ingek 1 frt 50, 2 frt, 2 frt 50, 3 frt.

Férfi gatyák magyar, félmagyar vagy francia szabásra, fél-
vászomból 1.50, 1.55, 1.60, tiszta vászomból 1.75, 2, 2.50,
3, 3.50.

Férfi gallérok, kézezők, nyakkötők, félhárnisnyák és mindennemű
vászon s batist zsebkendők.

Női ingek vászomból sima 2.25, 2.50, 3, 3.50, 4, 5, himzetek
3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14 frt., francia mel-
varrással 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frt.

Női hál6-corseitek 1.85, 2, 2.25, 2.50, 2.75, 3, 3.50, 4, 4.50
5, 6 egész 12 frt.

Női francia derék-hűzők 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
Női hárnisnyák legjobb minőségben pamutból, kötegeje 4, 4.50,
5, 5.50, 6, 7, 8 egész 16 frt., ezernéből 11—24 frt.

Női alsószoknyák s nadrágok perkából csitos s piquet barochet-
ból, éjjeli s pongyola főkötők, mindennemű vászon s ba-
tist zsebkendők.

Fiu ingek vászomból, madapolánból s szinesek a legjutányosb
árakon, ugyszinte fiu-gatyák s félhárnisnyák.

Leány ingek minden formában, ugyszinte leány-corseitek s ha-
risnyák.

A legnagyobb választékban férfi és női téli alsó ingek s
nadrágok, ugyszinte minden téli árak, legujjabb flanel in-
gek s schawiook.

Továbbá ajánljuk nagy raktárunkat rumburgi, hollandi s ir-
landi vásznakban. Darabját 25, 27, 28, 30, 32, 35, 40, 50,
60 egész 120 frt.

Greas vászon 12, 12.50, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20—25 frt.,
Vászonsebkendők, kötegeje 3, 3.50, 4, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 8,
9, 10—20 ftig, batistsebkendők 4.50—30 frt.

Tőrlikötők, kötegeje 5.80, 6.90, 7.50, 9.50 10, 12 egész 20 frt.
Asztalkendők, kötegeje 5, 5.50, 6 egész 12 frt.

Abroszt és damaszt asztal-készletek 6, 8, 10, 12, 18 és 24
személyre minden áron.

Szines ágyi canaváson, vége 9, 10, 11, 12, 15—16 frt.
Függönyök a legnagyobb választékban, egy ablakra 4, 5, 6, 7, 8
9, 10, 12, 14, 16 frt párja.

Asztal- és ágyterítők, kávé s abroszok s csemege-kendők.
Ményszonyi készleteket 200 ftitől 2000 frtig k6sz felhárnemű s
vászonban a legeszebb kiállításban szolgálhatunk. Nagy
árjegyzékünket kivátsúgra bérmentesen bektüdjük.
Levél által megmondások még az nap melyen érkeenek,
legjobb kiválasztásban eszkbözöfletnek, csomagolási díjt nem
esámítunk.

Totis A. és társa

váltó-üzlet (ezelőtt Wahrmann és fia)

PESTEN,

Deák F.-s Miatyánk utca sarkán,

ajánlkoznak mindennemű állam- vagy iparpapírok, sorsjegyek, arany és ezüstpénzek, jelváltók adására és vevésére,

külföldi piacokra szóló utalványok kiállítására, a legelfogadhatóbb feltételek alatt.

Megbízások a PESTI vagy BÉCSI TÖZSDE számára pontosan teljesíttetnek.

Totis A. és társa.
bank- és váltó-üzlet.

Gyönyörű

Női ruhakelmék

bámulatos olcsón!

szívesen

a legújabb

selymekelmék

Hamburger Adolf

üzletében

PEST, Ari-utca 1. sz.

Minták küldetnek minden-

fel ingyen és bérment-

ve. — Megrendelések

utánvét nélkül, gyorsan és

szívesen elküldetnek.

Régiség- és ásvány-gyűjtemények

3 frttól kezdve fölfelé
használhatók; valamint válogatott ékszer-tárgyak,
6-ésujdivatuk minden árban kaphatók az
érem-, ásvány- és régiségtárgyak
irodájában, a régi Lloydépületben.